

International Theatre Institute ITI

World Organization for the Performing Arts

2022ko Antzerkiaren Munduko Egunaren mezua,
martxoaren 27a

Mezuaren egilea: Peter SELLARS, Estatu Batuak

Antzerki, opera eta jaialdietako zuzendaria

Euskara

(Jatorrizko testua ingelesez, euskarazko itzulpena SAREA Euskal Antzoki Sareak egindakoa)

2022ko Antzerkiaren Munduko Egunaren mezua, Peter Sellars-en eskutik

Lagun maiteok,

Mundua orduoro eta minutuoro albiste-erreportajeen jario batean penatzen duen bitartean, gu guztiok, sortzaile garen aldetik, denbora epikoari, aldaketa epikoari, kontzientzia epikoari, gogoeta epikoari eta ikuspegi epikoari egokitutako irismenean, esferan eta perspektiban sartzera gonbidatu nahi gintuzke.

Giza historiako garai epiko batean bizi gara, eta gizakiok beren buruarekiko, elkarrekiko eta mundu ez-gizatiarrekiko harremanetan esperimentatzen ari garen aldaketa sakon eta ondoriozkoak atzemateko, artikulatzeko, horiei buruz hitz egiteko eta adierazteko dugun gaitasunetik ia haratago daude.

Ez gara 24 orduko albiste-zikloan bizitzen ari, denboraren atarian bizi gara. Egunkariak eta komunikabideak erabat deshornituta daude eta ezin diote aurre egin bizitzen ari garenari.

Non dago hizkuntza, zeintzuk dira mugimenduak eta zeintzuk irudiak, bizitzen ari garen aldaketa sakonak eta hausturak ulertzeko aukera emango digutenak? Eta nola transmiti dezakegu gure bizitzen edukia une honetan, ez erreportaje gisa, esperientzia gisa baizik?

Antzerkia esperientziaren artea da.

Prentsa-kanpaina zabalek, simulatutako esperientziek, iragarpen beldurgarriek estutua dagoen mundu honetan, nola joan gaitezke zenbakien errepikapen amaigabetik harago bizitza bakar baten, ekosistema bakar baten, adiskidetasun baten santutasuna eta amaigabetasuna edo zero arrotz bateko argiaren kalitatea esperimentatzeko? COVID-19ak eragindako bi urtek pertsonen zentzumenak lausotu dituzte, pertsonen bizitza murriztu dute, harremanak hautsi dituzte, eta giza bizilekuaren zero gune arraro batean jarri gaituzte.

Zein hazi landatu eta birlandatu behar dira urte hauetan, eta zein dira gehiegi hazten diren eta erabat eta betiko ezabatu behar diren espezie inbaditzaileak? Jende asko muga-mugan dago. Hainbeste bortizkeria lehertzen ari da, irrazionalki edo ustekabean. Ezarritako hainbat sistema etengabeko krudelkeriako egitura gisa agertu dira.

Non dira gure oroitzapen-zeremoniak? Zer gogoratu behar dugu? Zein dira, azkenean, inoiz egin ez ditugun urratsak berrirudikatzen eta entseiatzen uzten diguten erritualak?

Ikuspegi epikoaren, helburuaren, berreskurapenaren, konponketaren eta zaintzaren antzerkiak erritual berriak behar ditu. Ez dugu entretenitu beharrik. Bildu egin behar dugu. Espazioa partekatu behar dugu, eta espazio partekatua landu behar dugu. Entzute sakoneko eta berdintasuneko gune babestuak behar ditugu.

Antzerkia gizakien, jainkoen, landareen, animalien, euri-tanten, malkoen eta birsorkuntzaren arteko berdintasun-espazioaren sorkuntza da lurrean. Berdintasunaren eta entzute sakonaren espazioa edertasun ezkutuak argitzen du. Edertasun hori bizirik mantentzen da arrisku, zuzentasun, jakituria, ekintza eta pazientziako elkarreragin sakonean.

"Lore-apaindurako Sutra"-n, Budak giza bizitzako pazientzia handiko hamar mota aipatzen ditu. Ahaltsuenetako bati "Dena irudipen gisa hautemateko pazientzia" esaten zaio. Antzerkiak irudipen gisa aurkeztu izan du beti mundu honetako bizitza, giza ilusioaren, engainuaren, itsutasunaren eta ukazioaren bidez argi eta indar askatzailez ikusteko aukera emanez.

Hain ziur gaude zeri begiratzen diogun eta nola begiratzen diogun, ez garela gai errealitate alternatiboak, aukera berriak, ikuspegi desberdinak, harreman ikusezinak eta denboraz kanpoko loturak ikusteko eta sentitzeko.

Gure adimenak, zentzumenak, irudimena, historiak eta etorkizuna sakon suspertzeko garaia da hau. Lan hori ezin dute bakarrik lan egiten duten pertsona isolatuak egin. Lan hau elkarrekin egin behar dugu. Antzerkia da lan hau elkarrekin egiteko gonbidapena.

Eskerrik asko zuen lanagatik.